

Arrest

nr. 225 699 van 3 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 25 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. J.P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Sierra Leone van Mende-origine geboren te Jamah, waar u tot aan uw vertrek uit het land heeft gewoond. U verklaart christen te zijn. Uw vader is twee jaar geleden overleden. U heeft één jongere broer. U had nooit enig regulier onderwijs maar in 2017 kon u een jaar lang volwassenonderwijs volgen. Op 02 november 2016 bent u gehuwd met M. A. S.. Uw moeder dwong u dit huwelijk aan te gaan omdat deze man haar regelmatig geld had gegeven. U verzette zich maar kon dit huwelijk niet vermijden. U trok samen met uw jongere broer bij uw man in. Echter, van bij het begin van uw huwelijk behandelde uw man u slecht.

Hij zag u als een slaaf en sloeg u om u te dwingen met hem te slapen. Hij onderhield u niet en u diende op het land te werken om eten te kunnen kopen. Telkens wanneer u geslagen werd ging u naar uw moeder om hierover te klagen. Deze man bleef haar echter geld toestoppen waardoor uw moeder u steeds verplichtte naar hem terug te keren. U ging eveneens naar het dorps hoofd om deze behandeling aan te klagen, ook hij werd echter door uw man betaald en zei u enkel dat u naar uw man diende terug te keren. U kreeg één zoon met uw man, M. U. S., geboren op 13 januari 2017. Hij verblijft sinds uw vertrek uit het land bij uw moeder. In november 2017 werd u door uw man gedwongen naar de Bundo-genootschap te gaan. Wanneer u dit weigerde zond hij mannen die u onder dwang naar deze genootschap meenamen. U werd er besneden en diende er twee maanden te blijven. Sinds november 2018 wou uw man dat u eveneens naar de Soweï-genootschap zou gaan. Daar zou u opnieuw besneden worden en leren om anderen te initiëren in een dergelijke genootschap. U wou dit echter niet. Op 20 december 2018 kreeg u daarom slaande ruzie met uw man. Terwijl u in een gevecht verwickeld was met uw man kwam A. K. voorbij. U had deze man nog nooit gezien maar hij hielp u en nam u mee van bij uw man. Uw man achtervolgde jullie maar jullie liepen samen weg. U verbleef vervolgens drie en een halve week bij deze A. K., terwijl hij uw reis voorbereidde. U reisde daarop samen met hem naar een voor u onbekend land om daar een vlucht te nemen naar België. Aangekomen in België is A. echter verdwenen. U ging naar de luchtvaartpolitie en diende een verzoek om internationale bescherming in op 19 februari 2019.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt uw advocaat een medisch attest dd 01.03.2019 neer van de littekens die u zou hebben opgelopen ten gevolge van de slagen van uw echtgenoot.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen gedwongen te worden door uw man zich te laten initiëren bij een Soweï-genootschap, opnieuw door hem geslagen te worden en zelfs gedood te worden omdat u deze initiatie weigert. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de omstandigheden waarin u zich bevond bij het verlaten van Sierra Leone.

In de eerste plaats zijn uw verklaringen zodanig in strijd met de bij het Commissariaat-generaal beschikbare informatie omtrent besnijdenis en deze geheime genootschappen dat hier geen enkel geloof aan kan worden gehecht. U verklaart het land te hebben verlaten uit vrees te moeten aansluiten bij de 'Soweï-genootschap'. U omschrijft deze genootschap als een genootschap voor zowel mannen als vrouwen waar men een initiatie ondergaat waaronder een besnijdenis (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.25). U verklaart uitdrukkelijk dat het een specifieke genootschap betreft (CGVS p.26). Echter, nergens in de beschikbare informatie omtrent dergelijke genootschappen komt een gemengde Soweï-genootschap ter sprake. Wel staan de Soweï bekend als de vrouwen die besnijdenissen uitvoeren, wat u dan weer niet als dusdanig aangeeft. Zodoende lijkt u de bestaande genootschappen in Sierra Leone en degene die actief zijn binnen dergelijke genootschappen niet te kunnen onderscheiden, wat uw geloofwaardigheid zelf betrokken te zijn geweest bij dergelijke genootschappen reeds ondermijnt en wat ook de geloofwaardigheid dat uw echtgenoot bij u er zou hebben op aangedrongen zich bij een dergelijke genootschap te voegen fundamenteel ondermijnt. Ook waar u verklaart dat uw echtgenoot wou dat u zich bij deze genootschap zou aansluiten om zelf initiaties uit te voeren en uw vrees er opnieuw te worden besneden, druist dit radicaal in tegen de beschikbare informatie omtrent dergelijke genootschappen.

Vooreerst blijkt uit deze informatie dat een herbesnijdenis zo goed als nooit wordt toegepast en dan nog enkel wanneer de initiële besnijdenis niet goed uitgevoerd bleek. Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat dit de grond vormt voor de vraag van uw man om zich bij een dergelijk genootschap aan te sluiten. U verklaart namelijk dat hij u dit vroeg omdat hij zelf een dergelijke initiatie onderging (CGVS p.25). In dit licht is de vraag van uw echtgenoot om zich bij deze genootschap, waarvan het precieze bestaan dan nog eens niet wordt teruggevonden, uiterst onaannemelijk. Bovendien is zelfs de manier waarop u uw initiële besnijdenis zou hebben ondergaan in strijd met deze informatie. Vooreerst blijkt uit de toegevoegde informatie dat er zo goed als geen besnijdenissen plaatsvinden na het vijftiende levensjaar, de meeste worden uitgevoerd wanneer de meisjes tussen de vijf en veertien jaar oud zijn. Het valt voor dat een vrouw die nog onbesneden is bij haar huwelijk wordt gevraagd door haar echtgenoot en zijn familie een besnijdenis te ondergaan. Het is echter uiterst opmerkelijk dat dit pas ter sprake zou komen na de bevalling van uw zoon. U verklaart dat er nog nooit sprake was geweest van uw besnijdenis voordien (CGVS p.27 en p.29). Dat er niet bij het begin van uw huwelijk zou zijn aangedrongen op een besnijdenis maar pas na uw bevalling valt dan weer niet binnen de context die geschetst wordt in deze informatie omtrent een besnijdenis die wordt geëist in het kader van een huwelijk. Indien dit in uw hoofd al het geval zou zijn geweest valt eerder aan te nemen dat dit bij de onderhandelingen omtrent dit huwelijk of kort na uw huwelijk ter sprake zou komen en niet pas na de bevalling van uw zoon. **Dergelijke verklaringen, zodanig in strijd met de beschikbare objectieve informatie, ondermijnen reeds fundamenteel uw algehele geloofwaardigheid zich in een gedwongen huwelijk te hebben bevonden en uit vrees voor een gedwongen initiatie het land te hebben verlaten.**

Verder dient er gewezen te worden op verschillende tegenstrijdigheden binnen uw verklaringen, wat uw geloofwaardigheid nog verder ondermijnt. U bent namelijk niet consistent wat betreft uw **huwelijksdatum**, één van de cruciaalste elementen binnen uw asielrelaas. Wanneer u gedurende uw eerste interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken wordt gevraagd wanneer u gehuwd bent geeft u aan in 2015 gehuwd te zijn (verklaringen DVZ vraag 14). In uw persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal past u echter deze verklaringen aan en geeft u aan pas in 2016 gehuwd te zijn (CGVS p.6 en p.12). Ook binnen dit gehoor vergist u zich bovendien. Wanneer u expliciet naar uw huwelijksdatum wordt gevraagd, geeft u nogmaals aan al in 2015 te zijn getrouwd (CGVS p.11). Dat deze datum u niet uiterst klaar voor de ogen zou staan en dat u zich volgens uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken nog een jaar langer in dit vergiftigde huwelijk zou hebben bevonden ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen. **Daarenboven vermeldt u tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken nergens de gebeurtenissen die volgens uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal de directe aanleiding vormden voor uw vertrek uit Sierra Leone.** U verklaart namelijk dat uw man er bij u op aandrong zich bij de Soweï-genootschap aan te sluiten en jullie, omdat u dit weigerde, op het moment dat u van hem wegvluchtte een hoogoplopende ruzie hadden. Uw weigering om zich bij deze genootschap te laten initiëren noemt u als een doorslaggevend argument waarom u van uw man bent weggelucht, u vreesde te sterven als u daar ging of als u tegen uw man in bleef gaan (CGVS p.25).

Dat u dit element niet vermeldt de eerste keer dat u de mogelijkheid krijgt alle aspecten van uw vrees ten opzichte van uw land van herkomst te duiden ondermijnt opnieuw verregaand de geloofwaardigheid van de situatie waarin u zich zou bevonden hebben. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken heeft u het namelijk enkel over de slechte behandeling door uw echtgenoot en het feit dat hij u dwong zich te laten besnijden, nergens geeft u aan dat hij eveneens van u eiste opnieuw zich naar een geheim genootschap te begeven (vragenlijst CGVS vraag 5). Voor het Commissariaat-generaal verklaart u nochtans tijdens uw eerste interview reeds alle redenen te hebben aangegeven waarom u uw land van herkomst heeft verlaten (CGVS p.3). Het is dan ook meer dan opmerkelijk en schadelijk voor uw geloofwaardigheid dat u, wanneer u een samenvatting geeft van uw asielmotieven een belangrijk asielmotief en de directe aanleiding voor uw vertrek uit het land achterwege zou laten. Hoewel de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan absoluut worden aangenomen dat u een dergelijk essentieel en frappant element als een dreigende initiëring zou hebben vermeld. Het feit dat u dit naliet berokkent uw geloofwaardigheid ernstige schade.

Niet alleen op basis van de beschikbare informatie als op basis van de tegenstrijdigheden binnen uw relaas kan tot de ongeloofwaardigheid ervan besloten worden, uw verklaringen zijn ook dermate vaag dat ook dit bijdraagt tot uw ongeloofwaardigheid. Op geen enkel vlak slaagt u er in duidelijke en concrete verklaringen af te leggen.

Waar u verklaart gedwongen te zijn met deze man te trouwen omdat hij uw moeder veel geld gaf, kan u niet aangeven hoe vaak en hoeveel geld hij uw moeder zou hebben toegestopt. U slaagt er niet in duidelijkheid te verschaffen in hoe vaak en sinds wanneer uw man haar geld zou hebben gegeven. U verklaart dat hij haar vaak geld gaf, meent zelfs dat hij haar elke dag geld gaf, maar kan niet aangeven wanneer uw man hiermee begonnen zou zijn. U verklaart dat hij uw moeder geld gaf vanaf het moment dat hij u opgemerkt had en het idee opvatte om met u te trouwen, u kan evenwel slechts uiterst moeilijk aangeven wanneer dit was. U verklaart dat het in 2016 was maar kan slechts moeizaam en nadat dit u drie keer werd gevraagd aangeven dat het ergens in het begin van het jaar zal zijn geweest (CGVS p.12-13). U verklaart daarbij dat deze man uw moeder dagelijks geld gaf waardoor het opmerkelijk is dat dit u niet beter zou zijn opgevallen en u niet preciezer zou weten wanneer daar juist mee werd begonnen. Dit knelt des te meer aangezien u verklaart dat u pas op 01 november 2016, dus een dag voor het huwelijk, van uw moeder vernam dat u met deze man zou moeten huwen (CGVS p.14). Derhalve zou u al geruime tijd hebben opgemerkt dat deze man uw moeder geld gaf, weet u echter niet sinds wanneer precies en zou u zich daarbij geen vragen hebben gesteld aangezien u pas een dag voordien vernam dat u deze man diende te huwen. Dergelijke verklaringen zijn dan ook zodanig weinig logisch en concreet te noemen dat zij de geloofwaardigheid van een gedwongen huwelijk ondermijnen.

Ook waar u verklaart stappen te hebben ondernomen om het misbruik door uw man aan te klagen bij de lokale autoriteiten kan u ook hier slechts uiterst vage verklaringen over afleggen. U verklaart verschillende keren naar het hoofd van uw dorp gestapt te zijn, echter, u kan geen enkele inschatting geven van hoe vaak u bij hem zou zijn langsgesgaan. U verklaart er verschillende keren te zijn langs gegaan maar weet nog niet bij benadering hoe vaak u hem hierover sprak. Sinds een maand na uw huwelijk tot de maand voor uw vertrek ging u er steeds klagen maar u kunt op geen enkele manier duiden hoe vaak u hem sprak (CGVS p.30). Evenmin kan u duidelijkheid verschaffen over de stappen die daarop werden ondernomen, het enige wat u weet te vertellen is dat uw man ook het dorps hoofd geld gaf zodat hij u niet verder hielp en dat het dorps hoofd daarop zei bij uw man terug te keren. Ook op dit vlak is de informatie die u verschaft dermate beperkt dat het de geloofwaardigheid van de situatie waarin u zich zou hebben bevonden ondermijnt.

Daarnaast zijn ook uw verklaringen omtrent de besnijdenis die u zou hebben moeten ondergaan uiterst beperkt en vaag. Zoals eerder aangehaald schaaft het uw geloofwaardigheid reeds fundamenteel dat pas na uw bevalling voor het eerst sprake zou zijn geweest van een besnijdenis, op geen enkel eerder moment zou dit aan de orde zijn geweest (CGVS p.29). Ook hier slaagt u er op geen enkele manier in gedetailleerde verklaringen af te leggen over de manier waarop dit ter sprake kwam. Wanneer u wordt gevraagd wanneer uw man voor het eerst over een besnijdenis sprak situeert u dit na de bevalling van uw zoon maar u kan niet inschatten hoe lang voor u daadwerkelijk gedwongen werd naar de Bondo-bosjes te gaan dat hij hier al over sprak. U kan enkel aangeven dat hij er al lang over sprak zonder enige verdere verduidelijking te geven over hoe lang dit dan al een onderwerp van discussie uitmaakte (CGVS p.29).

Aangezien u reeds bevallen bent in januari en u pas in november verklaart onder dwang te zijn meegenomen om besneden te worden kan verwacht worden dat u enig beter inzicht kunt geven in de tijdsspanne waarin uw man u onder druk zette om besneden te worden en de manier waarop hij dit aanbracht.

Uit bovenstaande blijkt dan ook dat uw verklaringen in strijd zijn met de beschikbare informatie, tegenstrijdig zijn en zodanig vaag zijn dat enkel kan geconcludeerd worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de situatie van een gedwongen huwelijk waarbinnen u mishandeld werd en gedwongen zou worden tot een initiatie in een geheime genootschap.

De documenten die u neerlegt kunnen deze appreciatie niet wijzigen. Uw advocaat legt een medisch attest neer waaruit blijkt dat u enige littekens zou hebben ten gevolge van de behandeling door uw man. Dergelijk attest is wat betreft de omstandigheden waarin u deze littekens zou hebben opgelopen echter louter aangewezen op uw verklaringen, aangezien de arts geenszins getuige van de feiten was. Derhalve kan dit attest niet aantonen dat u deze littekens zou hebben opgelopen ten gevolge van de behandeling door de man waar u gedwongen werd mee te huwen.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1.1. Verweerder stelt ter zitting dat het beroepsverzoekschrift van 25 april 2019 laattijdig is aangezien het werd ingediend buiten de in artikel 39/57, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van tien dagen.

2.1.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster inzake de beroepstermijn stelt:

"De bestreden beslissing van 26 maart 2019 werd per drager betekend op het adres van het gesloten centrum TC Caricole (zie stuk nr. 2) terwijl verzoekende partij op 20 maart 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken werd vrijgesteld en zij zich op 21 maart bij Fedasil aanbood ten einde haar nieuw adres in een open centrum te kennen dat uiteindelijk OC Sint-Truiden, Montenakenweg 145, BE-3800 SINT-TRUIDEN werd. Een regelmatige betekening is wettelijk voorgeschreven.

Bij afwezigheid van een regelmatige betekening van de bestreden beslissing in de zin van artikel 39/57, § 2, van de Immigratiewet van 15 december 1980 begint de wettelijke gewone of eventuele verkorte beroepstermijn niet te lopen. De bestreden beslissing wijzigt de rechtstoestand van verzoekende partij en moest haar worden betekend en de bewijslast van de ontvangst van de bestreden beslissing rust in het geval van betekening volledig op het bestuur (RVS 25 maart 2013, nr. X).

Het verzoekschrift is hiermee tijdig."

Beoordeling

2.1.3. De bestreden beslissing werd op 27 maart 2019 per drager betekend aan verzoekster op het adres Tervuursesteenweg 302 te 1820 Steenokkerzeel (administratief dossier, stuk 1 en stuk 4). De advocaat van verzoekster ontving op 27 maart 2019 ook een fax van verweerder met de bestreden beslissing (administratief dossier, stuk 4).

Bij aangetekende brief van 2 april 2019, die door verweerder werd ontvangen op 3 april 2019, blijkt dat de gekozen woonplaats van verzoekster werd gewijzigd naar Montenakenweg 145 te 3800 Sint-Truiden (administratief dossier, stuk 2). De kennisgeving van de wijziging van de gekozen woonplaats gebeurde conform artikel 51/2, vierde lid van de Vreemdelingenwet.

De kennisgeving van de wijziging van de gekozen woonplaats gebeurde aldus na de betekening van de bestreden beslissing.

2.1.4. Artikel 51/2, derde tot vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepalen:

"De vreemdeling die aan de grens een verzoek om internationale bescherming indient zonder te voldoen aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, wordt geacht woonplaats te hebben gekozen op de plaats waar hij wordt vastgehouden.

Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister.

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs.

Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze."

De bestreden beslissing werd op 27 maart 2019 betekend aan verzoekster op het adres Tervuursesteenweg 302 te 1820 Steenokkerzeel (administratief dossier, stuk 1 en stuk 4). Uit het dossier blijkt dat dit de laatst gekende gekozen woonplaats was op het ogenblik van de betekening van de bestreden beslissing.

De omstandigheid dat verzoekster op 20 maart 2019 werd vrijgesteld uit het gesloten centrum doet geen afbreuk aan de op haar rustende verplichting om verweerder overeenkomstig artikel 51/2, vierde lid van de Vreemdelingenwet in te lichten van de nieuw gekozen woonplaats; deze verplichting blijft onverminderd gelden wanneer verzoekster van een gesloten centrum naar een open centrum verhuist.

De beslissing werd derhalve betekend op de correcte gekozen woonplaats. Verzoeksters advocaat werd van deze betekening op 27 maart 2019 ook per fax op de hoogte gesteld.

2.1.5. Artikel 39/57, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Het verzoekschrift wordt ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht:

(...);

2° indien het beroep gericht is tegen een beslissing als bedoeld in artikel 57/6/1, § 1, tweede en derde lid;".

De bestreden beslissing stelt in de aanhef dat op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet een versnelde procedure werd toegepast. Verder staat in de bestreden beslissing: *"Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek."*; dit betreft de overname van het bepaalde in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, d) van de Vreemdelingenwet.

Op het einde van de bestreden beslissing wordt verzoekster middels volgende zin ingelicht over de beroepstermijn: *"Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend"*.

De bestreden beslissing betreft aldus een beslissing in versnelde procedure op basis van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, d) waaromtrent verweerder bij toepassing van artikel 57/6/1, §1, derde lid een beslissing binnen een termijn van 15 werkdagen diende te nemen.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet (zoals ook gemeld in de bestreden beslissing) diende het beroep tegen een beslissing als bedoeld in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet binnen de tien dagen te worden ingediend.

Het beroep dat op 25 april 2019 werd ingediend tegen de beslissing van 26 maart 2019, die op 27 maart 2019 werd betekend, is derhalve laattijdig.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS